

RECORDANT A EN FRANCESC ROURA I CARRERAS

Ja acabada la guerra, i havent complert els dotze anys, en Francesc es va iniciar a les coses de l'aviació tot fent avions de paper que volaven estupendament. Mes endavant es va introduir en el camp de l'aeromodelisme, especialitzant-se en el vol circular, en la modalitat de combat (tallar amb l'hèlix les cintes de paper que els avions dels contrincants duien lligades a la cua). Va arribar a ser Campió d'Europa en una competició internacional que es va celebrar a Barcelona, la qual cosa el va animar a participar a varis campionats a l'estranger, entre els quals s'hi troben Bruceles, Estocolm, etc.

Mes endavant, el seu amic Pablo Ayesta pilot de Vol a Vela i també aeromodelista, el va convidar a fer la seva primera experiència a Igualada, que el va entusiasmar. Esperonat per aquest amic, va decidir obtenir la Llicència de Pilot de veler. Però, en ser daltonià no va passar l'examen mèdic, i per tant no va poder aconseguir aquesta fita. Malgrat això va seguir volant amb en Pablo, i aprenent les tècniques del vol. Més endavant, la normativa va canviar i va poder obtenir la llicència d'ultralleuger.

A l'entorn dels anys 70, juntament amb aquest seu amic va adquirir una Ala Delta del model "Rogallo" (a les hores era la tercera o quarta a Catalunya segons explicava en Francesc) que per volar-la no era necessària una llicència, i que varen haver d'aprendre a volar-la pel seu compte, sense cap instructor, donat que encara no existien les escoles d'aquesta especialitat. El lloc escollit per dur a terme els vols va ser en una zona propera al Sanatori Mental de Santa Coloma de Gramenet. Amb l'Ala Delta en Francesc va participar en concursos a nivell nacional.

En els anys 80, havent arribat les Ales Delta motoritzades al nostre país, alguns endegaren l'acoblament de motors de dos temps, 15 o 20 CV. Lleugers de pes instal·lats al darrera de les Delta, encara que eren una mica cars i en Francesc va continuar volant amb Ala Delta, però, en un determinat moment es va dirigir a un camp prop de Valls, a on un afeccionat acoblava motors de la seva pròpia construcció i en Francesc se'n va quedar un i allà volava, després, per una qüestió de proximitat, va traslladar-se a un camp veí de Granollers que també n'hi avien, encara que el vol des

d'aquell camp era problemàtic per estar envoltat de Polígons Industrials. Més endavant, va anar a volar al camp del Pla de Bages (Manresa), a on al cap d'un temps es va comprar un QuickSilver de cabina oberta, biplaça i tren tricicle, el qual va a prendre a volar-lo instruït per en Francisco Velasco (Junior) àlies "Paquito" i a Madrid li van donar la llicència.

Entre tant, s'havia fet Soci del Delta Club de Barcelona, del qual el Sr. Salvador Mogas era President, que li va proposar, a instàncies de la Federació Aèria Catalana, que es fes càrrec de la secció d'ultralleugers a les reunions de la mateixa, i així va començar a anar visitat tots els camps d'ULM a les hores existents a Catalunya, mirant d'aglutinar, coordinar, i organitzar tot el tema dels ULM en el sí de la Federació Aèria Catalana.

Passats 2 o 3 anys el Sr. Joan Amigó, President de la Federació Aèria Catalana, el proposa com al seu substitut en el càrrec, donat que Amigó es veia en la necessitat de deixar la presidència per motius familiars i de la seva pròpia feina d'advocat. En Francesc va acceptar-ho.

Ja com a President de la Federació Aèria Catalana, el Francesc promou activament que tot hom que practiqui esports aeris es federi, i obtingui l'assegurança de responsabilitat civil. Amb aquesta política, en dos anys va aconseguir arribar a quasi 3500 federats entre totes les seccions.

Passats 7 o 8 anys al front de la Federació, i pensant que a la vida cal deixar pas a les noves generacions, i segons els Estatuts, que s'havien reformat dues o tres vegades, es varen fer unes eleccions i va ser renovada la presidència de la FAC.

Va continuar col·laborant amb la Federació, apart de seguir com a Soci de l'Aeri club Palau de Plegamans. Així, als 81 anys continuava volant amb el seu ULM biplaça Quicksilver MX II sprint, Motor Rotax 447, tenint com a camp base el d'Ordis, prop de Figueres.

Desgraciadament morí de malaltia el dia 1 de Setembre de 2012.

Nota.- A l'octubre del 1999 la Federació Aeronàutica Internacional (FAI), a París, li va concedir el Diploma "Paul Tissandier" per l'important ressò que van ocasionar els diferents campionats internacionals, dos de mundials, que en Francesc va organitzar al nostre país.

Lluís Corominas & Pere Ribalta